

1	2	3	
	- остала плаћања	88,343.000	220,857.000
	Робна плаћања		31,551.000
	Свега :		252,408.000
53	Председништво Црвеног крста Југославије		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	26,987.000	
	- котизације	151,137.000	
	- остала плаћања	111,782.000	289,906.000
	Свега :		289,906.000
54	Југословенска лига за мир, независност и равноправност народа		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	9,718.000	
	- котизације	805.000	10,523.000
	Свега :		10,523.000
55	Савез удружења за Уједињене нације Југославије		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	1,850.000	
	- котизације	1,391.000	3,241.000
	Свега :		3,241.000
56	Савез за физичку културу Југославије		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	1,131,126.000	
	- котизације	124,762.000	1,255,888.000
	Робна плаћања		365,989.000
	Свега :		1,621,877.000
57	Народна техника - Савез организација за техничку културу Југославије		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	16,280.000	
	- котизације	35,721.000	52,001.000
	Свега :		52,001.000
58	Ватрогасни савез Југославије		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	5,130.000	
	- котизације	1,745.000	6,875.000
	Свега :		6,875.000
59	Служба друштвеног књиговодства Југославије		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	16,424.000	
	- котизације	20,001.000	
	- специјализације	17,290.000	
	- остала плаћања	74,867.000	128,582.000
	Робна плаћања		11,135,589.000
	Свега :		11,264,171.000
60	Народна банка Југославије		
	Неробна плаћања:		
	- службена путовања	89,065.000	
	- котизације	79,470.000	

1	2	3	
	- специјализације	9,785.000	
	- остала плаћања	227,165.000	405,485.000
	Робна плаћања		14,483,395.000
	Свега :		14,888,880.000

327.

На основу члана 3. став 2. Одлуке о накнадама личних доходака и осталих примања делегата у Скупштини СФРЈ („Службени лист СФРЈ”, бр. 16/77 и 62/77), Административна комисија Скупштине СФРЈ, на седници од 29. априла 1988. године, донела је

ОДЛУКУ**О УСКЛАЂИВАЊУ НАКНАДЕ ЛИЧНОГ ДОХОТКА ДЕЛЕГАТА КОЈИ НАКНАДУ ЛИЧНОГ ДОХОТКА ОСТВАРУЈУ У СКУПШТИНИ СФРЈ**

1. Накнада личног доходака делегата који накнаду личног доходака у сталном месечном износу остварују у Скупштини СФРЈ, усклађује се за 22,8%.

2. Усклађивање накнаде личног доходака из тачке 1. ове одлуке извршиће се од 1. јануара 1988. године, а накнада личног доходака исплатиће се на терет наменских средстава Скупштине СФРЈ.

3. Право на усклађивање из тачке 1. ове одлуке имају и делегати и функционери који остварују лични доходак у Скупштини СФРЈ, по Закону о раду и правима делегата у Скупштини Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и функционера у федерацији којима је престала функција („Службени лист СФРЈ”, бр. 17/67, 34/77 и 55/84).

4. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 114-21/88-013
29. априла 1988. године
Београд

Административна комисија Скупштине СФРЈ

Председник,
Емија Добаршић, с.р.

328.

На основу члана 30. став 1. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ”, бр. 38/77 и 11/80), у сагласности са председником Савезног комитета за енергетику и индустрију, директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК**О ТЕХНИЧКИМ НОРМАТИВИМА ЗА ОПТЕРЕЂЕЊА НОСЕЋИХ ГРАЂЕВИНСКИХ КОНСТРУКЦИЈА****1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ****Члан 1.**

Овим правилником прописују се технички нормативи који морају бити испуњени при одређивању величина деловања на која морају да се провере сви носећи делови грађевинских конструкција у погледу сигурности, трајности и употребљивости.

Члан 2.

Одредбе овог правилника примењују се при пројектовању, изградњи и одржавању свих грађевинских конструкција, без обзира на врсту материјала од кога су изграђене и без обзира на то да ли су привремене, помоћне или стал-

не, као и при адаптацији, реконструкцији и санацији постојећих грађевинских конструкција и промени намене ко ристићења посебних делова тих конструкција.

Одредбе овог правилника не односе се на деловања настала услед земљотреса, пожара, експлозија, промена температуре и повећања запремине воде при преласку у лед, као ни на пени, реакторе и друге грађевинске конструкције код којих се развијају изразито високе температуре.

Члан 3.

Под појмом деловања, у смислу овог правилника, подразумевају се:

- 1) непосредна деловања (концентрисани или расподелени терети, силе);
- 2) посредна деловања (системске и присилне деформације).

Члан 4.

При избору величина деловања меродавних за проверавање посебних грађевинских конструкција морају се анализирати сва могућа стања у којима се може наћи поједини део носеће конструкције или конструкција у целини при производњи, преношењу, монтажи и испитивању свих њених делова.

Члан 5.

У прорачун конструкција узимају се и појединачна деловања која смањују укупан утицај на конструкцију, само ако су та деловања стална.

Члан 6.

Ако се при пројектовању или при извођењу грађевинске конструкције оцени да у одређеном случају величине деловања са којима је извршена рачунска провера конструкције не одговарају стварном стању конструкције, тачне вредности морају се одредити из података добијених мерњем, а рачунска провера конструкције мора се поновити.

II. НАЧИН ВРЕДНОВАЊА ДЕЛОВАЊА

Члан 7.

У прорачун конструкција уносе се прописана оптерећења чије вредности могу да се разликују од стварних или репрезентативних вредности појединих деловања.

Члан 8.

Деловања на носеће делове грађевинске конструкције у целини морају се комбиновати тако да та комбинација одражава најнеповољније могуће стање, с тим да деловања која су случајна не улазе истовремено у комбинацију.

Одговарајуће комбинације прописаних оптерећења и њихових утицаја одређују се зависно од материјала од којег је израђена конструкција, посебно за сваки део конструкције и за грађевину у целини, и зависно од стања напона, стања угрожених места, начина губљења стабилности и достизања лома, односно од облика и величине деформација.

Члан 9.

Приликом проверавања грађевинске конструкције и њених носећих делова на неколико различитих истовремених деловања правило суперпозиције деловања примењује се само кад то одговара понашању конструкције која се проверава и њеном статичком систему. По правилу, то је дозвољено кад је стање напона и деформација у конструкцији испод граница допуштених напона материјала и допуштених деформација у редовној употреби конструкције.

Ако се при поједином оптерећењу или комбинацији оптерећења знатно мењају основне пропорције и димензије статичког система, та појава се мора узети у прорачун за проверавање. Кад стање напона и деформација преко-

рачује границе допуштених напона и деформација, примењива правила суперпозиције деловања дозвољена је само ако се докаже да су ова деловања стална.

Члан 10.

У проверавању посебних делова конструкције и конструкције као целине примењују се ограничења дефинисана појмом гранична стања.

Члан 11.

Деловања се класификују зависно од промена њихових вредности у времену, односно простору и од начина понашања конструкције на то деловање.

Према промени у времену и простору, деловања могу бити:

- 1) стална;
- 2) променљива (дуготрајна и краткотрајна, покретна и непокретна);
- 3) удесна (тренутна).

Према начину понашања конструкције на деловање, деловања могу бити:

- 1) статичка;
- 2) динамичка.

Члан 12.

Стална деловања (G) су деловања код којих је промена вредности у односу на средњу вредност, зависно од времена, занемарљиво мала. У ту групу деловања спадају:

- 1) сопствена тежина конструкције (осим у изузетним случајевима кад је део конструкције присуған само у току грађења);
- 2) тежина носивих елемената конструкције;
- 3) деформације настале као последица начина грађења;

- 4) притисак тла;
- 5) утицаји настали од слегања ослонца;
- 6) силе које настају од преднапрезања;
- 7) деформације настале услед заваривања;
- 8) скупљање и течење бетона.

Променљива деловања су деловања која, по правилу, не трају све време постојања конструкције или чије промене вредности у времену знатно одступају од њихове средње вредности. У ту групу деловања спадају:

- 1) корисно оптерећење;
- 2) сопствена тежина делова конструкције присутних само у току грађења;
- 3) силе изазване променама температуре;
- 4) сви покретни терети и споредна деловања изазвана њиховим утицајем;
- 5) ветар;
- 6) снег;
- 7) лед;
- 8) ударци водених таласа.

За конструкције изведене од одређених материјала неопходно је утврдити да ли су у питању краткотрајна или дуготрајна променљива деловања.

Члан 13.

Према карактеру појединих деловања, утврђују се, по правилу, три групе деловања:

- 1) основна;
- 2) допунска;
- 3) изузетна.

Према комбинацијама у којима се та деловања јављају, утврђују се три карактеристичне групе деловања:

- 1) основна;
- 2) основна и допунска;
- 3) основна и изузетна.

При избору групе комбинација деловања морају се узети у обзир све могућности које у одређеном случају на неком месту и делу носеће конструкције могу да постоје, укључујући и деловања која се јављају као последица поступака извођења и посебних стања при грађењу (нпр. конзервирање конструкције при дужем прекиду грађења).

Члан 14.

Величина, истовременост и учесталост деловања, као и њихови комбинација морају се утврдити према датим условима, а њихов избор доказати прорачуном.

При утврђивању комбинација деловања могу се користити коефицијенти уз поједини деловања.

Члан 15.

За поједине делове конструкције, да би се утврдила одређена група деловања, мора се утврдити да ли свако појединачно деловање у односу на поједини део чини основно, допунско или изузетно оптерећење, односно које су њихове меродавне комбинације.

III. НОРМАТИВНА ОПТЕРЕЂЕЊА

Члан 16.

Вредност нормативног оптерећења је она вредност деловања за коју постоји вероватност да неће бити прекорачена у неком одговарајућем временском периоду ако је у питању карактер и век конструкције и њених носећих елемената, као и трајање појаве услед које настаје деловање.

Нормативна оптерећења су понекад дата с две вредности (доња и горња граница). У прорачун се уводи она вредност која даје неповољније резултате. Унутар наведених граница избор се може извршити и према другим критеријумима ако за то постоји поуздан доказ.

1. Стална деловања

Члан 17.

Вредност сталног деловања условљена је геометријским обликом и димензијама делова конструкције, као и запреминском масом материјала од ког су одређени делови конструкције изграђени.

Ако се током грађења или реконструкције поједини делови конструкције додају или уклоне, стање конструкције мора се проверити и с тим деловима, односно без њих.

Члан 18.

Величине сталног деловања утврђују се у прорачуну, зависно од материјала од ког је конструкција изграђена.

Члан 19.

Ако се контролним мерењем утврде толике разлике између прорачунских и стварних величина сталног деловања да су граничне вредности допуштених напона прекорачене за више од 3%, прорачун се мора поновити.

Члан 20.

Ако оптерећење од сталних деловања није изразито концентрисано, прорачун се може извршити с еквивалентним једнако подељеним оптерећењем.

Члан 21.

Ако се у прорачунима користе вредности (нпр. угао унутрашњег трења), а у експлоатацији конструкције се очекују динамичка деловања, мора се узети у обзир могућност смањења тих вредности.

Члан 22.

У стална деловања мора се уврстити притисак или тежина воде ако је у питању сасвим мирна вода.

Утицаји начина грађења

Члан 23.

При проверавању посебних конструкција морају се испитивати сва стања кроз која конструкција пролази при изградњи и мора се установити величина заосталих напона и деформација које улазе у дефинитивно стање довршене грађевине.

Приказ поступка извођења и одговарајући прорачун конструкција мора се урадити детаљно у сваком случају кад такви поступци утичу на коначно стање, а ако таквих утицаја нема, то се мора навести у прорачуну.

Члан 24.

Ако се у току поступака извођења конструкције појаве и оптерећења већа од оних која су утврђена прописима о југословенским стандардима за оптерећења, посебним прорачуном морају се обухватити и та оптерећења, а конструкција се мора проверити.

Деловање притиска тла

Члан 25.

Деловање притиска тла на грађевинске конструкције, као и остали односи тло - грађевина узимају се у обзир према прописима за пројектовање и извођење радова на темељењу грађевинских објеката.

Пасивни отпор тла узима се у прорачун само ако применено посебних поступака тај отпор стално делује.

Члан 26.

Ако се не примењују посебни поступци грађења, оптерећења од тла се уводе у прорачун само као неповољна деловања.

2. Промењљива деловања

Покретно корисно оптерећење

Члан 27.

Зависно од карактера објекта, у прорачунима конструкција покретна корисна оптерећења могу се сматрати мирним. Кад је потребно, величине покретног корисног оптерећења увећавају се динамичким фактором, односно конструкција се проверава према принципима динамичке анализе.

Као покретна оптерећења, у прорачунима се морају сматрати и сви терети који се јављају насло или учестало.

Члан 28.

За концентрисане терете допуштено је рачунати с проширењем површине оптерећења кроз насипне слојеве, конструкције подова и сл. под углом од 45°. Распрострањење оптерећења може се рачунати до средине дела конструкције који се проверава.

Са распрострањењем из става 1. овог члана не сме се рачунати кад је то за конструкцију повољно (нпр. кроз слојеве који у експлоатацији могу бити истрошени или уклоњени).

Члан 29.

Без обзира на остала деловања услед којих се јављају силе хоризонталног смера, због осигурања уздужне и попречне повезаности носеће конструкције, у прорачун мора да се уведе проверавање конструкције на одређене хоризонталне силе (нпр. вучне силе и силе кочења возила у покрету и импулси кретања веће групе људи на трибинама).

У прорачунима скела за изградњу објеката и сличних посебних конструкција мора се рачунати с хоризонталном силом, чија вредност, ако се не врши тачнија анализа, износи 2% од укупног вертикалног терета.

Члан 30.

Делови грађевина у којима се налазе предмети на које делује ветар морају се прорачунати на деловање мирне хоризонталне силе једнаке 2% укупне тежине тог предмета с деловањем у његовом тежишту.

Прорачун из става 1. овог члана не треба вршити кад се конструкција прорачунава на утицаје од земљотреса.

Члан 31.

У гаражама и сличним грађевинама у којима се крећу возила великих маса у односу на масу конструктивног елемента који се прорачунава, мора се извршити проверавање и на оптерећење од центрифугалне силе.

Промена температуре

Члан 32.

Деловање промене температуре (утицај климатских промена) зависи од врсте материјала, статичког система носача, засићености и структуре конструкције па се подаци о овом деловању утврђују прописима за конструкције од појединих врста материјала.

Члан 33.

Деловање промене температуре, које може бити уједначено и неуједначено у односу на посматрани део конструкције, манифестује се појавом напона у конструкцији кад је спречена промена њене запремине изазвана променом температуре.

Довољно је, по правилу, истражити стање при екстремним условима, а утицај промена температуре увести у прорачун као допунско оптерећење.

Члан 34.

Полазно стање за проверавање деловања промене температуре по правилу је температура у часу затварања конструкције, тј. у часу када је онемогућена несметана дилатација конструкције. При том се почетна температура за прорачун одређује из очекиваног просечне дневне температуре ваздуха у часу затварања конструкције. Ако при конкретном извођењу конструкције тај податак знатно одступа од стварне вредности, прорачун се мора поновити.

За конструкције нарочито осетљиве на промене температуре морају се увести у прорачун: изложеност конструкције сунцу, боја спољашњих површина конструкције и напони који су се појавили у конструкцији пре коначног затварања конструкције.

Ветар

Члан 35.

Проверавање конструкције на деловање ветра врши се мирном силом која делује управно на посматрану површину.

Величина силе ветра одређује се помоћу израза:

$$P_v = P_{ov} \cdot k_1 \cdot k_2 \cdot k_3$$

где је:

P_v – величина силе ветра;

P_{ov} – основна вредност деловања ветра;

k_1 – аеродинамички коефицијент који зависи од облика и крутости конструкције;

k_2 – коефицијент којим се у прорачун уводе промене утицаја ветра, зависно од висине конструкције изнад тла;

k_3 – поправни коефицијент којим се у прорачун уводе услови као што су:

– закљученост посматране зграде неким другим објектом, природном препреком и др.;

– могућност појаве вртлога и отклоњених смерова ветра условљених конфигурацијом околног терена;

– податак да ли ветар истовремено у пуној снази захвата читаву грађевину или само неки њен део.

Величине коефицијената k_1 , k_2 и k_3 , одређују се према пропису за оптерећење носећих конструкција ветром.

Члан 36.

Конструкција се мора испитати и на деловање ветра одоздо на конструкцију, као и на деловање ветра паралелно с посматраном површином. Изрази за одређивање таквог утицаја су исти као у члану 35. овог правилника, уз примену одговарајућих параметара $k_{1,2,3}$.

Деловање ветра искоса на грађевинску конструкцију раставља се на компоненте у два карактеристична правца, најчешће међусобно управна, па се тако уноси у прорачун.

Члан 37.

Ако је за грађевинску конструкцију целовољније, у прорачун се уводе утицаји ветра на разним местима конструкције, тако да буду различити.

Члан 38.

За конструкције код којих је ветар доминантно оптерећење (нпр. далеководи, високи димњаци, антениски стубови, дизалице и изразито високе зграде велике виткости) деловање ветра се одређује из резултата истраживања локалних метеоролошких података и статистичком обрадом података.

Члан 39.

Основна вредност деловања ветра P_{ov} узима се зависно од предела у коме ће се налазити грађевина, односно зоне јачине ветра.

Члан 40.

При одређивању величине површина које су изложене деловању ветра све пуне површине рачунају се без икаквих одбитака.

Ако су површине перфориране, одбијање површине шупљина дозвољава се само ако је иза њих празан простор и ако је струјање ваздуха кроз те шупљине могуће без стварања вртлога.

Мрежасте површине рачунају се зависно од густоће мреже, с тим да фактор умањења не може бити већи од 0,75.

Површине које су при деловању ветра покретне, на пример за прорачун конструкција које носе заставе, рачунају се зависно од флексибилности заставе, с тим да фактор умањења не може бити већи од 0,75.

Члан 41.

Грађевинске конструкције привременог карактера (нпр. скеле за изградњу објеката) прорачунавају се за деловање ветра на начин утврђен у чл. 35. до 40. овог правилника.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, прорачун за смањено деловање допушта се ако није вероватно да ће се најјачи ветар појавити док постоји таква конструкција. У том случају, коефицијент умањења не може бити већи од 0,5. У прорачун таквих конструкција уводи се и деловање ветра на додатне уређаје за монтажу, дизалице и слично.

Снег и лед

Члан 42.

Носеће конструкције морају се проверити и на могућност појаве снега и леда, као и на њихове утицаје. Деловање снегом и ледом је променљиво па прорачун мора да обухвати стања без тих деловања и са њима.

Члан 43.

Оптерећење снегом рачуна се у прорачунима као мирно једнолико расподељено оптерећење на посматраној површини, чија величина која се узима у прорачун зависи од географских и метеоролошких услова. Основна прорачунска вредност оптерећења снегом P_{sn} узима се као да делује на хоризонталну површину.

Члан 44.

За грађевинске конструкције код којих се на основу статистичких података може очекивати изразито висок снежни покривач мора се одредити вероватно оптерећење снегом.

Члан 45.

Прорачунска вредност оптерећења снегом одређује се помоћу израза:

$$P_s = P_{sn} \cdot k_1 \cdot k_2$$

где је:

R – прорачунска вредност оптерећења снегом;

R_0 – основна вредност оптерећења снегом;

k_1 – коефицијент који зависи од надморске висине и могућности нагомљавања снега;

k_2 – коефицијент који зависи од нагиба површине изложене утицају терета снега.

Ако постоји могућност клизања снега с неке више површине на нижу, рачуна се с додатном тежином на доњим површинама. Величине коефицијента k_1 и k_2 одређују се према пропису за оптерећење зграда.

Члан 46.

Ако је нагиб површине према хоризонталу већи од 60° или је 60° и ако нема снеговрана или неких других препрека клизању снега, проверавање конструкције на оптерећење снегом може да се изостави.

Члан 47.

За лаке кровне конструкције код којих је оптерећење снегом у укупном оптерећењу меродавном за прорачун претежно, вредности из члана 45. овог правилника морају се повећати, и то:

- 1) кад је нагиб кровне површине мањи или једнак 20° ;
- 2) кад је вредност R_0 у односу на стални терет значајна величина.

Члан 48.

Кад се оправдано може претпоставити да у време јаких снежних падавина дувају снажни ветрови, вредност оптерећења снегом из члана 45. овог правилника може се, према приликама, смањити највише за 40%. Веће смањење односи се на мање површине грађевина и незаштитаене грађевине на отвореном простору, док за велике кровне површине слабо изложене ветру у густо изграђеним рејонима смањивање није дозвољено.

Члан 49.

Ако је површина конструкције стално толико топла да се снег на њој топи, с оптерећењем снега се не рачуна само ако се грејање ни у ком случају не може прекинути или одводњавање спречити.

Члан 50.

Истовремено деловање ветра и снега узима се у прорачун само ако постоји могућност нагомљавања снега због посебне конфигурације кровне површине.

Члан 51.

Оптерећење наслагама леда посматра се одвојено од оптерећења снегом без обзира на то што обе појаве зависе од истих климатских услова.

Сакупљање леда посматра се, по правилу, на разним површинама грађевине, с тим што оно може настати на било којој и било како нагнутој изложеној површини.

За сваку конструкцију која је изузетно осетљива на оптерећење ледом морају се узети у обзир следећи климатски услови за формирање леда: температура ваздуха, релативна и апсолутна влажност ваздуха, смер и јачина ветрова, као и разуђеност површине на којој се очекује сакупљање леда, својства материјала посматраних површина и сл.

IV. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 52.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Бр. 07-03/5-3448/5
18. децембра 1987. године
Београд

Директор
Савезног завода за
стандардизацију,
Вукашин Драгојевић, с. р.

329.

На основу члана 30. ст. 1, 3, 4. и 5. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ”, бр. 38/77 и 11/80), у сагласности са председником Савезног комитета за енергетику и индустрију, савезним секретаром за народну одбрану, председником Савезног комитета за рад, здравство и социјалну заштиту и савезним секретаром за унутрашње послове, директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК

О ТЕХНИЧКИМ НОРМАТИВИМА ПРИ РУКОВАЊУ ЕКСПЛОЗИВНИМ СРЕДСТВИМА И МИНИРАЊУ У РУДАРСТВУ

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се технички нормативи за руковање експлозивним средствима и минирање у рударству.

Члан 2.

Експлозивним средствима за минирање у рударству, у смислу овог правилника, сматрају се материје које су утврђене прописима о промету експлозивних материја.

Члан 3.

За минирање у рударству користе се експлозивна средства чији су квалитет и начин испитивања утврђени у одговарајућим прописима о југословенским стандардима.

Члан 4.

Зависно од специфичних рударско-геолошких, погонских и климатских услова, организација удруженог рада израђује упутство за руковање експлозивним средствима (пријем, транспортовање, складиштење, чување, издавање, употреба и уништавање).

Члан 5.

Ако се експлозивна средства нађу при утовару и транспортовању ископина или у постројењу за припремање минералних сировина, мора се поступити према упутству за руковање експлозивним средствима.

Члан 6.

Транспортовање, смештај у магацине и издавање експлозивних средстава на површини врше се према прописима о промету експлозивних материја.

Члан 7.

Складиштење, руковање, проверавање исправности и начина употребе и уништавање експлозивних средстава врше се према одговарајућим прописима о југословенским стандардима и према упутствима о руковању експлозивним средствима.

Члан 8.

О неексплодираним (затајеним) минама води се посебна евиденција, а уништавају се према упутству о руковању експлозивним средствима.

Члан 9.

Руковање експлозивним средствима и минирање у рударству могу вршити само стручно оспособљена лица.

II. ЕКСПЛОЗИВНА СРЕДСТВА

Члан 10.

На радилиштима са опасном угљеном прашином и у ближој околини тих радилишта смеју се употребљавати